

BALGA ÖRDÖGCIMBORA – GONOSZ SÁTÁNFAJZAT

Az állatorvosi lovak és a pokol Nagy ABC Jenciklopédiája
Hogyan légy/maradj boldogtalan: szabad ötletek jegyzéke

Rosszul esik az intés annak, aki letér az ösvényről,
Pedig meghal az, aki gyűlöli a dorgálást
(Példabeszédek könyve)

Görgey Gábor:
Avvakum protopópa önéletírásából

A Krisztust helyesen én hirdetem,
egyedül én az egyedül helyes tant,
mi, egyedüli csalhatatlanok,
tudjuk, hogy minden más tan híve hibbant.

A Krisztus ilyen és nem amolyan,
rohassza szét a pestis, aki mást vall,

a Krisztus szertartásainkban él,
el minden idegen vajákolással!

Híveim ordaserdőkbe vetik,
ropogó máglyára, zajló folyóba,
mi meg lángragyújtjuk a falvakat,
amerre üldöz az újmódi pópa.

Hol mi égünk, hol ők, felbúzólgva
az égig, Krisztusra lehelve csókot,
gyerekhullák mennybemeneteléhez
tömegsírban kerepelnek a csontok.

De majd, de majd! Ha győz a mi hitünk!
Akkor megváltoztatjuk a világot,
először levágjuk füleiket,
dobunk asszonyaik csecsére lángot,

majd tetemeikből hegyet rakunk,
rá templomot, hová a misztikus Hús,
ki mennybe szállt, beköltözhet megint,
s övéi közt lakozhat újra Krisztus.

*

Az emberélet a legolcsóbb
Egy falat kenyérért már kapni bérgyilkost

*

Holt betűk tengere

Az ördög ismeri a legjobban a Bibliát,
És a legmocskosabb bűnöket takargatja vele,
Ideológiát szolgáltat a gonoszság legitimizálásához

*

Az Isten itt állt a hátam mögött
s én megkerültem érte a világot
(J.A.)

*

Szómágia

Olyan nagy varázslónak képzeled magad,
Hogy neked elég a szart aranynak nevezni,
S az máris azzá változik –
Minden csak elnevezés-ráolvasás kérdése!?

*

Varázstalanított

Kevés a fantáziád ahhoz,
Hogy játszásból egy akármilyen dolgot
Hol aranykoronának, hol csodapalástnak lássad,
Aszerint, hogy varázspálcád mivé transzformálja...

*

A nyílt vízen átépíteni a hajót?

*

Olcsó húsnak híg a leve

A nagyon olcsó eszköz lesz a legdrágább:
Hamar elromlik, ki lehet dobni,
S ha így megint egy újat kell venni,
Akkor a kettő árából már kitelt volna egy jó,
Ami tovább is tartana és több szolgálatot tenne...

*

Kéz kezet mos
Ma nekem, holnap neked

*

Száraz tónak nedves partján
Döglött béka kuruttyol,
A kopasz ember a haját tépi,
A néma meg óbégat...

*

Meghunyáskodó és behódoló

*

Éppen azt teszed könnyelműem kockára,
Amiből csak egy van, csak egy lehet:
Az életed, az élettársad, a barátodat, a hazádat...

*

Bumeráng

Mint aki felfelé, az égre köpköd,
És minden az ő fejére, nyakába csurog vissza

*

Addig-addig hajkurászod a népszerűséget,
Míg rá nem találsz a jogos népszerűtlenségre...

*

Redundancia

A szó elrepül és sok a háttérzaj,
Ott nem árt ismételni, akár kétszer is elmondani.
De mindezt te írásban is teszed:
(Maga bolond: mindent kétszer ír le?!)

*

Tautológia

Úgy teszel, mintha valamiről állítanál valamit,
De közben csak ugyanazt mondod más szavakkal,
A magyarázandóval magyarázol

*

Mennyiség – minőség

Te a munkában hiszel?
Egyre többet dolgozol, amennyit csak bírsz:
Olykor akár napi 16 órán át is írsz, írsz és írsz...
S szörnyű igazságtalannak érzed: sehol a remekmű!

*

Lincselés

Egy legény se volt talpon a vidéken
Egy ember se volt, aki megakadályozta volna,
Hogy a gyerekei szeme láttára agyonverjék az apát,
Aki pedig megállt, amikor kis balesetet okozott,
S nem egy áldozatát cserben hagyó volt...

*

Mimóza

Alacsony a fájdalomküszöböd
Már egy szúnyogcsípésre is felüvöltesz és jajgatsz
Sőt – még meg sem csípett, de már anticipálsz...!

*

Indiszkrétek

Ahol ismeretlen fogalom és gyakorlat
a diszkréció -
Nemcsak a teljes, de még a részleges is

*

Disztingváljunk!

A gyermeket őszinteségre nevelik,
De a tapintatról nem beszélnek neki

*

Jézus súlyozása
Aki az áratlan kisdedeket megbotránkoztatja...

*

Vagy az erősebbnek van igaza
Vagy az igazságról népszavazás dönt

*

Mi nem haldoklunk. Mi így élünk.

*

Öneláruló

Ha egy hanggal elárulod magad,
Akkor a halál fia vagy
(menne is, ha nem csiklandoznának...)

*

Homo mohó

Nem annyit halmozol fel,
Amennyi elegendő szükségleteid kielégítésére,
Hanem annyit, amennyit csak lehetsz:
Megrészegetsz attól a lehetőségtől,
Hogy a határ a csillagos ég...

*

Régen a fogyasztásért,
Az újkorban önmagáért termelnek

*

Anti szocreál

A művészet úgy védekezik a külső befolyástól,
Hogy tényleg l'art pour l'art lesz,
De olyan értelemben,
Hogy teljesen közömbös lesz számára,
Mennyivel járul hozzá az emberek boldogságához

*

Görgey Gábor:
Mózes

A tikkadt ember-csorda elfeküdt
a szomjhalál édes agóniája
a legboldogabb órákban
rózsaszín világ ringatózása
halálos bölcső mérges anyatej
leggyönyörűbbek az utolsó percek
egy nép elfáradt

nem kell szabadság sem keményöklű vezér
csak elheveredni az örök pusztaságon
éhség extatikus lebegése
szomjúság földöntúli gyönyöre
soha semmit nem kell csinálni többé.

A víz utat tört
acéltű-hegyével átfúrt minden földalatti réteget
csengő hangon énekelve nyomult mindig tovább
a sziklatömbben ciszternát talált
megtelt színig a szikla
és telten zengett s akár a hordó könnyezett.
És a telhetetlen tökéletes hajcsár
finomhallású vezérkolosszus
meghallván a fogoly víz ultrahangját
csákányt ragadott és belevágott a sziklafalba
harsogva zuhogott elő a víz
igyatok töltsétek meg magatokat.
De senki nem akart inni már boldog révületében
s ő felrúgdosta ütötte csépelte mind százat ezret tízezret
és az elfáradt nép kényszerűen odatántorgott
ittak és ittak és ittak és kijózanodtak
a víz kimosta belőlük az édes halált
felsorakoztak málháikkal és porontyaikkal
szemük előtt a kíméletlen cél lebegett megint
és boldogtalanul indultak tovább
a tejjel-mézzel megáldott zsíros földű hazába.

*

Mégsem semmis

Úgy kell szerződést kötnöd,
Kötelezettséget vállalva létfontos dolgaiddban,
Hogy egy revolvert szegeznek a homlokodhoz,
Vagy kiszolgáltatott, zsarolható helyzetben vagy

*

Feltétlen kapituláció

Te további ellenállás nélkül megadod magad,
Az ellenség ezért cserébe viszont semmit sem ígér,
De azt be is tartja...

*

Mandátum

Minden hatalmat átruházol a fensőbbiségre,
Minden jogodról egyszer s mindenkorra lemondasz,
Még a kritika és az ellenállás jogáról is

*

A rágalmazás magasiskolája

Kit mikor és mivel lehet,
mégpedig elég-nagyon hihetően
tartósan és mélyen rossz hírbe keverni
(lehetőleg úgy, hogy te ne kerülj bajba,
őt pedig még a védekezése is gyanúsabbá tegye)

*

Éberség altató

A tüntetően nyájaskodónak hiszel,
Pedig ő ezzel csak figyelmedet altatja,
Mert rút orvtámadásra készül,
Kutatja gyengéid, s gyűjti a munícióját

*

Önbeteljesítő jóslat

Olyan betegesen rettegsz,
Hogy szánszalmasan nevetséges figura leszel,
Hogy éppen ettől válsz éppen azzá –
Ha a hátad mögött felnevetnek,
Akkor hisztérikus dühvel rontasz rájuk,
Mert azt hitted, hogy te voltál a célpont

*

A szeme se áll jól
Márpedig a szem a lélek tükre

*

A tanárt feleltetik
A bíró a vádlottak padján
Amikor a hóhért akasztják
Amikor a gúnyolódót teszik nevetségessé

*

Bocsánat, hogy vagyok
Japános udvariasságok
Feszélyező túl-előzékenység

*

Önismeretlenül

Annyira se ismered magad,
Hogy ha iszol, s elkábít egy nő illata,
Akkor elveszíted józan ítélőképességed,
S olyan nő is el tud csábítani,
Aki vel egy napig sem tudnál együttélni,
S akinek nem szeretnél gyerektartást fizetni,

*

Rádjön a bolondóra,
S te úgy maradsz évekre,
Egy kötni való bolond,
Akit saját érdekében kiskorúsítani kell...

*

Elment az eszed,
S magától nem is jött vissza,
Te meg nem kerested, nem hiányoltad...

*

Családi bűnbak
Gyermekeid minden kudarcukért téged okolnak

*

Képzavaros
Az idő vasfoga elszállt felettünk

*

Szentfazék, de a füle kormos

*

Truccol

Csak duzzog, makacskodik, megköti magát

*

Nem húzod ki a beléd bökött szószálkát,
És az lassan, de biztosan elgennyesedik benned...

*

Vendéget vagy albérlőt fogadsz,
S azon kapod magad, hogy a cselédje lettél

*

Amit tegnap mondtak, azt mára elfelejtet,
Ami 20 éve történt, azt pontosan felidézed

*

Miután elment a „kedves vendéged”,
Úgy nézel az otthonodra, ahogy ő láttatta:
Mint egy szegényszagú szükséglakásra...

*

A disznókkal hálsz,
S mégis te lepődsz meg a legjobban,
Hogy egy idő után csámcsogsz és rőfögsz

*

Védekezésből támadó

Lányos zavarod azzal leplezed,
Hogy igyekszel a többieket zavarba hozni...

*

Infantilis

Azzal szórakozol,
Hogy ismeretleneket hívsz fel,
És trágárságokat mondasz neki,
Vagy becsengetsz egy házba és elrohansz...
(Otthon kitünteted magad a Bátorság érdemrenddel)

*

Te miért velem szórakozol?
Miért nem a pöcsöddel játszol?

*

Bolond luk
Kifúrja a kíváncsiság az oldalad

*

A házad olyan mint egy összkomfortos kriptá

*

Egyetlen szellemességed,
Hogy bármikor tudsz váratlanul szellenteni

*

Unalomból forgatott piszkos nyelv

*

Másnak vagy a keze-lába

*

Olyan az életed,
Mint egy zaccból főzött lötty kávé

*

Görgey Gábor
A tékozló fiú novellája

„Ez az én szerelmes fiam,
akiben gyönyörködöm,
milyen remek, jólsikerült gyerek ez,
milyen fess, milyen szellemes,

hallottatok, mit mondott tegnap?
ennyi aranyköpés naponta, hihetetlen!
ha kéri, csak adjátok oda neki,
ha mondja, csináljátok meg neki,
nem is tudom, hogyan lehet valaki
ennyire tökéletes,
fejben számol és győz minden tornaversenyen,
nézzétek ezt a kisportolt alakot,
nem csoda, hogy a lányok egytől egyig,
kár, hogy ezen a vidéken nincs tél
és nem műkorcsolyázhat, világbajnok lehetne,
mondhatom, anyukám, remekbeszabtuk ezt a gyereket” –

A csömör egyik megszentelt pillanatában
elszökött a szülői házból,
tetvekkal hált, árokban aludt,
meghempergett a lelki sárban,
koldult vagy lopott, ahogy kedve szottyant,
ha nagyon megéhezett
gyorsan megölt egy gazdag öregasszonyt,
de amikor egyszer félig agyonverték
egy csehóban,
elhatározta, titokban visszatér
a szülői házba,
felvételét kéri a szolgák közé,
hogy ismeretlenül,
de tisztességben élhessen otthon,
úgy elváltozott, hogy senki sem tudja majd, ki ő,
az lesz csak a boldogság, dolgozni otthon,
levesbe kenyeret mártogatni,
este fáradtan aludni térni
az alagsorban –

Hazatért, felvették lóvakarónak.
Egy napon az apja, szerető apja
szeme megakadt a csontsovány lóvakarón,
addig nézte áthatóan,
míg előtte állt az ő fia,
zokogva ölelte át a roncsot,
behurcolta a házba,
megfürdette, felöltöztette,
és nyomban koktélpártit rendezett,
bemutatta a megtért fiút,
aki remekül kiállta a próbát,
aki a sárban és nyomorban is remek volt,
aki egyáltalán és mindenestül

velejéig remek –

s a vendégek csobogó tapsa közben

a remek fiú motyog magában

„Látod, te marha, kezdődik minden előlről” –